

Súd: Mestský súd Košice
Spisová značka: K2-41Csp/65/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6123204678
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 11. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lýdia Oros Nemešová
ECLI: ECLI:SK:MSKE:2025:6123204678.8

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Mestský súd Košice sudkyňou JUDr. Lýdiou Oros Nemešovou v právnom spore žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Prievozská 2, 821 09 Bratislava - mestská časť Ružinov, IČO: 35 724 803, zastúpený: Remedium Legal, s.r.o., so sídlom Prievozská 2, 821 09 Bratislava - mestská časť Ružinov, IČO: 53 255 739, proti žalovanej: A. B., nar. X.X.XXXX, bytom Šafárikova trieda 288/5, XXX XX, C. - A., zastúpená Mgr. Ondrejom Barnom, advokátom so sídlom Zámocká 529/34, 091 01 Stropkov, o zaplatenie 1.003,13 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalobu z a m i e t a.

II. Žalovanej p r i z n á v a voči žalobcovi nárok na náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania v rozsahu 100 %, o výške ktorých bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca žalobou doručenou Okresnému súdu Banská Bystrica žiadal súd, aby zaviazal žalovanú k povinnosti zaplatiť mu sumu 1.003,13 Eur s 5 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 1.003,13 Eur odo dňa 17.9.2022 do zaplatenia a zaviazal žalovanú k náhrade trov konania spočívajúcich v zaplatenom súdnom poplatku za podanú žalobu a v trovách právneho zastúpenia.

2. Žalobca odôvodnil žalobu najmä tými skutkovými tvrdeniami, že nadobudol pohľadávku voči žalovanej na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 16.9.2022, uzavretou so spoločnosťou Home Credit Slovakia, a.s., Teplická 7434/147, 921 22 Piešťany, IČO: 36 234 176. Konštatoval, že právny predchodca žalobcu uzavrel so žalovanou dňa 26.11.2016 zmluvu č. 6703039558, na základe ktorej jej poskytol peňažné prostriedky. Žalovaná však porušila svoje zmluvné povinnosti, dlžné splátky aj napriek výzve jeho predchodcu neuhradila, a preto dňa 30.8.2021 došlo k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru. Argumentoval, že žalovaná čerpala finančné prostriedky vo výške 12.484,45 Eur a uhradila celkovo sumu 11.481,32 Eur. Zhrnul, že žalovaná suma 1.003,13 Eur predstavuje rozdiel medzi čerpanými finančnými prostriedkami a vykonanými úhradami zo strany žalovanej.

3. Mestský súd Košice vo veci rozhodol po prvýkrát rozsudkom zo dňa 4.10.2023 vydaným pod pod č.k. K2 - 41Csp/65/2023-140 tak, že žalovanú zaviazal zaplatiť žalobcovi istinu 1.003,13 Eur, úrok z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 1.003,13 Eur odo dňa 17.9.2022 do zaplatenia (I. výrok rozsudku) a žalobcovi priznal proti žalovanej nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100% (II. výrok rozsudku).

4. Žalovaná v zákonnej lehote proti predmetnému rozsudku podala odvolanie. O odvolaní žalovanej rozhodol Krajský súd v Košiciach uznesením zo dňa 31.1.2025 vydaným pod č.k. 1CoCsp/3/2024 - 192 tak, že zrušil rozsudok a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. V odôvodnení rozhodnutia krajský súd uviedol, že súd prvej inštancie neposúdil všetky skutkovo i právne významné okolnosti týkajúce sa posudzovania aktívnej vecnej legitímácie žalobcu a splnenia podmienok vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru, a preto neustálil skutkový stav v rozsahu potrebnom pre záver o dôvodnosti uplatneného nároku. Súdu prvej inštancie uložil povinnosť zabezpečiť si dostatočný skutkový podklad pre posúdenie aktívnej vecnej legitímácie žalobcu a platnosti vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru.
5. Jednou z elementárnych vlastností, definujúcich v podmienkach ústavného systému i právného poriadku Slovenskej republiky sú dnu moc a aj jej primárnych nositeľov (sudcov), je jej nezávislosť a už ústava i zákon o sudcoch stanovujú tiež obrazne mantinely nezávislosti, tvorené tým, čím sa má na jednej strane sudca pri svojom rozhodovaní riadiť a čím je na druhej strane viazaný (vyššie slovné len právnymi predpismi so silou zákona a vyššou, právnym názorom Ústavného súdu Slovenskej republiky, vysloveným v konaní o súlade právných predpisov, pokiaľ toto inicioval súd a za podmienok ustanovených tzv. procesnými zákonmi tiež právnym názorom inštančne nadriadeného súdu); takto sú zároveň urobene súčasťou právného poriadku ako základné interpretatívne pravidlá, za pomoci ktorých má sudca riadne naplniť požiadavky kladené na neho v procese poskytovania ochrany dotknutým právam strán sporu.
6. Organizácia všeobecných súdov je vybudovaná hierarchicky, každý stupeň súdnictva plní jemu zákonom určenú úlohu. Táto organizácia musí garantovať naplnenie základného práva strany sporu na súdnu ochranu. Aby sa tak mohlo stať, musí byť systém všeobecných súdov systémom funkčným.
7. V súlade s vyššie uvedeným záväznosť právného názoru súdu vyššej inštancie, ktorý súd vyššej inštancie uviedol v zrušovacom rozhodnutí, spôsobuje, že súd nižšej inštancie je pri ďalšom rozhodovaní týmto názorom viazaný, avšak hovoríme o záväznosti v danej preskúmvanej veci. To znamená, že v tomto prípade súd nižšej inštancie už nemá naďalej voľnú úvahu pri právnom posúdení skutkového stavu v danom spore a je povinný riadiť sa právnym posúdením súdu vyššej inštancie a na jeho základe spor rozhodnúť. Hovoríme o kasačnej záväznosti zrušovacieho rozhodnutia, v zmysle ktorej je súd nižšej inštancie povinný bezvýhradne sa podriaďiť právnemu názoru súdu vyššej inštancie vyslovenému v zrušovacom rozhodnutí.
8. Vzhľadom na uvedené súd po vrátení veci Krajským súdom v Košiciach na ďalšie konanie a rozhodnutie, viazaný názorom súdu vyššej inštancie, opätovne posúdil argumentáciu strán sporu a dospel k záveru, že žalobe žalobcu nie je možné vyhovieť z nasledovných dôvodov:
9. Dňa 26.11.2022 uzavrel právny predchodca žalobcu spoločnosť Home Credit Slovakia, a.s., so sídlom Teplická 7434/147, 921 22 Piešťany, IČO: 36 234 176 so žalovanou Zmluvu o spotrebiteľskom úvere a zmluvu o revolvingovom úvere. Predmetom tohto konania je revolvingový úver, ktorý bol žalovanej poskytnutý vo výške úverového rámca (kreditného limitu) 500,- Eur, s ročnou úrokovou sadzbou 26,28 %, RPMN 38,70 % a celkovou čiastkou splatnou spotrebiteľom 590,75 Eur s tým, že podľa tejto zmluvy sa žalovaná zaviazala úver splácať v mesačných splátkach vo výške 4 % z dlžnej čiastky (min. 12,- Eur), a to vždy v 20. deň v mesiaci. Neoddeliteľnou súčasťou zmluvy boli Úverové zmluvné podmienky spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s DUO (platné odo dňa 1.10.2015), v ktorých sa v Hlave 17. § 1 účastníci dohodli, že poskytnutý úver z karty sa musí splácať riadne a včas v pravidelných mesačných splátkach vždy k 20. dňu v mesiaci. Prvá splátka sa stáva splatnou k 20. dňu mesiaca, ktorý nasleduje po mesiaci, v ktorom došlo k prvému čerpaniu úveru z karty. V Hlave 18 § 1 bolo stanovené, že pravidelná mesačná splátka je vo výške percentuálnej časti z nesplatennej dlžnej čiastky k poslednému dňu účtovného obdobia. Mesačná splátka sa mení podľa výšky nesplatennej dlžnej čiastky (nesplatenou dlžnou čiastkou sa rozumie výška vyčerpaného nesplateného úveru z karty spolu s dlžnými poplatkami, dlžnými úrokmi a prípadnými sankciami). V prípade, že by takto vypočítaná výška splátky bola nižšia ako 12,- Eur (tzv. splátkové minimum), platí, že splátka je vo výške splátkového minima s výnimkou prípadu, kedy celková nesplatená dlžná čiastka bude k poslednému dňu účtovného obdobia nižšia ako 12,- Eur. V takom prípade musí klient uhradiť čiastku rovnajúcu sa nesplatennej dlžnej čiastke. Podľa Hlavy 17 § 9 ak dôjde k zosplateniu úveru podľa § 3 písm. a), b) a c) Hlavy 6, sa musí

aj odo dňa zosplatnenia hradí úrok dohodnutý v zmluve o úvere z karty pre prípad riadneho splácania úveru, a to až do doby úplného vrátenia úveru. Tento úrok už k istine neprirastá. Podľa hlavy 22 § 11 ak klient nebude splácať úver podľa zmluvy o úvere z karty, bude to mať najmä tieto následky: bude povinný platiť sankcie podľa Hlavy 11, môžu ho vyzvať ku splateniu celého úveru za podmienok uvedených v § 3 Hlavy 6, môžu vymáhať záväzky v súdnom konaní, môžu postúpiť osobné údaje do evidencie dlžníkov.

10. Z vykonaného dokazovania je zrejmé, že žalovaná čerpala finančné prostriedky v celkovej výške 12.484,45 Eur a uhradila sumu 11.481,32 Eur. Daná skutočnosť vyplýva z výpisov účtu na čl. 56 - 60 spisu.

11. Je tiež zrejmé, že listom zo dňa 12.7.2021 právny predchodca žalobcu vyzval žalovanú na úhradu sumy 270,08 Eur a zároveň ju upozornil, že v prípade ak dlžnú sumu neuhradí v lehote 15 dní od doručenia výzvy, je oprávnený požadovať okamžité splatenie celého úveru vrátane úrokov, nákladov a sankcií. Doručovanie výzvy bolo žalobcom preukazované podacím hárkom č. EPH245482011.

12. Keďže žalovaná dlžnú sumu neuhradila, listom zo dňa 30.8.2021 označeným ako „Výzva k splateniu celého úveru“ právny predchodca žalobcu oznámil žalovanej, že jej dlh z predmetnej zmluvy sa stal splatným v celom rozsahu a zároveň ju vyzval na úhradu dlžnej čiastky vo výške 3.669,- Eur do 15 dní odo dňa vystavenia výzvy. Doručovanie výzvy bolo preukazované podacím hárkom č. EPH250353465.

13. Podľa ust. § 497 ods. 1 zák. č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

14.1 Podľa ust. § 52 ods. 1 až ods. 4 Občianskeho zákonníka v znení ku dňu uzavretia zmluvy, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

14.2 Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

14.3 Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

14.4 Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

15. Podľa ust. § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení ku dňu uzavretia zmluvy, spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona možno poskytnúť len bezhotovostným prevodom finančných prostriedkov na platobný účet spotrebiteľa, poštovým poukazom, ktorého adresátom je spotrebiteľ alebo platobným prostriedkom vydaným na meno spotrebiteľa; tým nie je dotknuté bezhotovostné poskytnutie viazaného spotrebiteľského úveru podľa § 15 alebo poskytnutie spotrebiteľského úveru bezhotovostne na splatenie iného úveru alebo úverov úhradou veriteľovi oprávnenému poskytovať úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu. Spotrebiteľským úverom sú aj mladomanželský úver podľa osobitného predpisu, niektoré stavebné úvery a iné úvery podľa osobitného predpisu a nezabezpečené úvery poskytované spotrebiteľom na účely rekonštrukcie nehnuteľnosti určenej na bývanie, pričom ustanovenia osobitných predpisov týkajúce sa poskytovania týchto úverov tým nie sú dotknuté; obmedzenie hornej hranice výšky úveru podľa odseku 3 písm. f) sa na tieto úvery nevzťahuje.

16. Podľa ust. § 9 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení ku dňu uzavretia zmluvy,

zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

17. Podľa ust. § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení ku dňu uzavretia zmluvy, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

- a) druh spotrebiteľského úveru,
- b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,
- c) adresu veriteľa, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- d) meno, priezvisko, dátum narodenia, rodné číslo a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,
- e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,
- f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
- g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,
- i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,
- j) odplatu podľa osobitných predpisov,
- k) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
- l) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,
- m) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- n) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,
- o) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,
- p) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- q) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- r) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- s) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,
- t) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,
- u) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,
- v) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- w) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- x) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť

čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,

y) názov a adresu príslušného orgánu dohľadu podľa § 23,

z) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrťrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrťrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrťrok,

aa) názov zmluvy, ktorý obsahuje slová spotrebiteľský úver v príslušnom gramatickom tvare.

18. Podľa ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

19. Podľa ust. § 565 Občianskeho zákonníka ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nespĺnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

20. Podľa ust. § 524 ods. 1 a ods. 2 Občianskeho zákonníka veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

21. Podľa ust. § 525 ods. 2 Občianskeho zákonníka nemožno postúpiť pohľadávku, ak by postúpenie odporovalo zákonu alebo dohode s dlžníkom.

22. Z vykonaného dokazovania možno ustáliť, že dňa 26.11.2016 uzatvoril právny predchodca žalobcu so žalovanou zmluvu o revolvingovom úvere, na základe ktorej bol žalovanej poskytnutý bezúčelový revolvingový úver s výškou úverového rámca 500,- Eur. Žalovaná sa zmluvou zaviazala úver vrátiť v mesačných splátkach 4% z dlžnej čiastky (min. 12,- Eur) a to vždy k 20. dňu v mesiaci pri ročnej úrokovej sadzbe 26,28 %, RPMN 38,70 %. Celková čiastka splatná spotrebiteľom bola dojednaná vo výške 590,75 Eur.

23. Možno konštatovať, že účastníci uzatvorili z hľadiska podstatných náležitostí zmluvu o úvere v zmysle ustanovení Obchodného zákonníka, zároveň však má úverová zmluva charakter spotrebiteľského úveru. Spotrebiteľským úverom je v zmysle ust. § 2 písm. d) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom. Vzhľadom na povahu účastníkov zmluvy v danom prípade je potrebné úverovú zmluvu považovať za spotrebiteľskú zmluvu v zmysle ust. § 52 Občianskeho zákonníka platného v čase uzavretia zmluvy, nakoľko jej účastníci definične spĺňajú charakteristiku dodávateľa a spotrebiteľa. Pre spotrebiteľskú zmluvu je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom, ktorým je najčastejšie predávajúci, za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ nemá možnosť tieto podmienky individuálne ovplyvniť. Úver poskytnutý žalovanej túto charakteristiku spĺňa. V danom prípade bola uzavretá štandardná formulárová spotrebiteľská zmluva, kde text zmluvy bol vopred pripravený veriteľom a dlžník - spotrebiteľ nemal možnosť žiadnym podstatným spôsobom zasahovať do obsahu zmluvy a príslušných obchodných podmienok tvoriacich neoddeliteľnú súčasť zmluvy. Hoci zmluva o úvere je ako zmluvný typ upravená v Obchodnom zákonníku a jedná sa o absolútny obchod, ide zároveň o zmluvu spotrebiteľskú, pretože zmluva bola uzavretá medzi dodávateľom konajúcim v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti a spotrebiteľmi, ktorí pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekonali v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti a formulárový obsah zmluvy uzatváranej vo viacerých prípadoch nemohli podstatným spôsobom ovplyvniť. Právny vzťah vzniknutý z úverovej zmluvy nie je vyňatý z režimu spotrebiteľského práva, preto na predmetnú vec dopadá právna ochrana vyplývajúca z

ust. § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka a ostatných predpisov na ochranu spotrebiteľa. Vzhľadom na uvedené súd pri právnom posúdení veci zmluvu posudzoval v zmysle ustanovení zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, ktorý je lex specialis vo vzťahu k Obchodnému zákonníku, ako aj príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka, ktoré upravujú právne vzťahy spotrebiteľského charakteru.

24. Revolvingový úver je charakteristický tým, že sa vopred dohodne, resp. schváli len tzv. úverový rámec, v ktorom sa môže dlžník pri čerpaní úveru pohybovať (v prejednávanej spore 500,- Eur) a naozaj závisí od vôle a konania dlžníka, či čerpanie finančných prostriedkov v rámci schváleného úverového rámca využije alebo nie; akonáhle však hoci aj len časť prostriedkov z úverového rámca vyčerpá, niet rozdielu v záväzku oproti „klasickému“ úveru túto čerpanú časť (plus príslušný dojednaný úrok, či poplatok) vrátiť (v splátkach); v spornej úverovej zmluve bola stanovená povinnosť žalovanej ako dlžníka čerpanú čiastku vracieť v mesačných splátkach minimálne v sume 12,- Eur s dohodnutým termínom splatnosti 20. deň v mesiaci; na tom nič nemení skutočnosť, že samotná zmluva o revolvingovom úvere trvá naďalej, pretože počas jej existencie je dlžníkovi stále daná možnosť ďalšieho čerpania úveru; práve vzhľadom na uvedený charakter revolvingového úveru (kedy sa navyše často časovo prelína čerpanie a splácanie úveru) nemožno vopred už pri uzatváraní zmluvy určiť (dohodnúť) dobu trvania záväzkového vzťahu nejakou lehotou, či konkrétnym termínom konečnej splatnosti úveru, či počtom splátok; keďže vzhľadom na dané špecifiká sa zmluva o revolvingovom úvere dojednáva na dobu neurčitú, možno ju ukončiť napr. výpoveďou, resp. dohodou, ktorá má okrem iného za následok, že aj keby dlžník už všetko splatil, nemohol by už znova úver čerpať vzhľadom na zánik právneho vzťahu založeného ukončenou zmluvou; dané špecifiká revolvingového úveru však nespôsobujú nemožnosť dojednania plnenia dlžníka v splátkach; praktický ekonomický život priniesol potrebu revolvingového úveru, v ktorom je nastavený automatický mechanizmus (opakovaného) čerpania a splácania úveru; bez jeho existencie by bolo nutné každé jednotlivé čerpanie a splácanie dojednávať osobitnou zmluvou, čo odporuje potrebe praktickosti a flexibility ekonomického života; skutočnosť, že revolvingový úverový vzťah má ako svoju podstatu a zmysel zakotvený automatický mechanizmus čerpania a splácania úveru bez potreby osobitného opätovného dojednávania úveru však neznamená, že sa naň (až na špecifiká stanovené vyššie) nevzťahujú zákonné pravidlá pre „klasický“ úver; z ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka a ust. § 565 Občianskeho zákonníka tiež nevyplyvajú kritériá, že musí byť vopred (už v čase uzavretia zmluvy) dohodnutá, či určená celková suma úveru a konečná splatnosť úveru; v tomto prípade bola dohodnutá presná výška splátky (minimálne 12,- Eur mesačne) a termín splatnosti každej splátky (20. deň v mesiaci); taktiež celková výška dlhu je po čerpaní úveru vopred známa, je určiteľná s prihliadnutím na dojednané zmluvné podmienky a vzhľadom na aktuálnu výšku vyčerpaného úverového rámca je zrejmé, akú sumu má dlžník plniť v akých (mesačných) splátkach a pri ich dodržaní, kedy dôjde k jej splateniu; na tom nič nemení skutočnosť, že po každom ďalšom čerpaní sa táto suma, počet splátok a termín jej splatenia menia; napokon aj zákon č. 129/2010 Z.z. s revolvingovým úverom výslovne počítá v ust. § 14 zákona č. 129/2010 Z.z., ktoré pojednáva o zmluve o spotrebiteľskom úvere na dobu neurčitú, jej charakteristickom znaku oproti zmluve o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú spočívajúcom v oprávnení spotrebiteľa na (opakované) čerpanie úveru a o podmienkach jej ukončenia a tento zákon osobitne tento spotrebiteľský úver nevylučuje ani z uplatňovania podmienok na postúpenie pohľadávky podľa ust. § 17 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov.

25. Žalovaná namietala nedostatok aktívnej vecnej legitímácie žalobcu v spore.

26. Podľa ustálenej súdnej praxe pod pojmom vecná legitímácia je potrebné rozumieť stav vyplývajúci z hmotného práva; podľa ustálenej súdnej praxe pod pojmom aktívna vecná legitímácia sa rozumie také hmotnoprávne postavenie žalobcu, z ktorého mu z hmotného práva vyplýva uplatňovaný nárok uplatnený žalobou v sporovom konaní a pod pojmom pasívna vecná legitímácia sa rozumie také hmotnoprávne postavenie žalovaného, z ktorého mu z hmotného práva vyplýva povinnosť splniť nárok žalobcu uplatnený žalobou v sporovom konaní; skúmanie vecnej legitímácie, či už aktívnej (existencia tvrdeného práva na strane žalobcu) alebo pasívnej (existencia tvrdenej povinnosti na strane žalovaného) je imanentnou súčasťou každého súdneho konania; súd vecnú legitímáciu skúma vždy aj bez návrhu a aj v prípade, že jej nedostatok žiadna zo strán sporu nenamieta; aktívne vecne legitimovaná

je tak strana, ktorá tvrdí a je schopná preukázať, že je nositeľom tvrdeného hmotného práva a pasívne vecne legitimovaná je strana, o ktorej žalobca tvrdí, že je nositeľom tvrdenej hmotnoprávnej povinnosti a v konaní to aj skutočne preukáže; výsledok skúmania vecnej legitimácie strán (aktívnej a pasívnej) sa prejaví v rozhodnutí vo veci samej; nedostatok aktívnej vecnej legitimácie žalobcu alebo pasívnej vecnej legitimácie žalovaného vedie vždy k zamietnutiu žaloby; aktívnu vecnú legitimáciu žalobcu a pasívnu vecnú legitimáciu žalovaného skúma súd samostatne (oddelene), preto na zamietnutie žaloby postačuje záver o neexistencii ktorejkoľvek z nich; skúmanie danosti vecnej legitimácie strán v konkrétnom spore je závislé od konkrétneho hmotného práva, ktorého aplikácia prichádza do úvahy na dokazovaním zistený, resp. nesporný skutkový stav veci. Aktívnu vecnú legitimáciu v spore je možné nadobudnúť aj postúpením pohľadávky, ktorá je predmetom konania.

27. Pretože v predmetnej právnej veci si žalobca uplatňuje pohľadávku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktorá mu bola postúpená pôvodným veriteľom spoločnosťou Home Credit Slovakia, a.s., bolo z tohto hľadiska potrebné zaoberať sa v konaní prednostne otázkou aktívnej vecnej legitimácie žalobcu, ktorej predpokladom je platnosť zmluvy o postúpení pohľadávok v zmysle ust. § 17 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy o postúpení pohľadávok dňa 16.9.2022 a v nadväznosti na to nevyhnutne aj otázkou platnosti zosplatnenia úveru podľa ust. § 565 Občianskeho zákonníka v spojení s ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka.

28. V danej veci je zrejmé, že uzavretá zmluva o spotrebiteľskom úvere bola uzavretá na dobu neurčitú, pričom vzhľadom na typ poskytovaného úveru (revolving) nebol termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru dohodnutý. K postúpeniu pohľadávky malo dôjsť dňa 16.9.2022 a žalobcom bolo tvrdené, že pôvodný veriteľ pre riadne nesplácanie úveru zo strany dlžníka úver zosplatnil ku dňu 30.8.2021.

29. Bolo preto potrebné posúdiť, či právny predchodca žalobcu – Home Credit Slovakia a.s., úver pred postúpením pohľadávky žalobcovi platne v súlade s ust. § 565 a ust. § 53 ods. 9 zosplatnil. Nedodržanie podmienok na zosplatnenie úveru má totiž za následok absolútnu neplatnosť tohto hmotnoprávneho úkonu pre rozpor so zákonom v zmysle ust. § 39 Občianskeho zákonníka, na ktorú je súd povinný v spotrebiteľských sporoch prihliadnuť ex offio.

30. Najvyšší súd Slovenskej republiky vo svojich rozhodnutiach vydaných pod sp. zn. 5Cdo/2/2023 zo dňa 25.1.2024, sp. zn. 5Cdo/188/2023 zo dňa 31.7.2024, sp. zn. 6Cdo/15/2023 zo dňa 25.9.2024 už opakovane vyjadril právny názor, že pre platnosť právneho úkonu predčasného zosplatnenia úveru v súlade s ust. § 565 Občianskeho zákonníka a ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka je nevyhnutné, aby v tomto zosplatnení (výzve – upozornení) veriteľ presne špecifikoval konkrétnu splátku, pre ktorú môže jednorazovo a predčasne zosplatniť celý úver. Tento právny názor je uvedený napokon aj v uznesení vydanom pod sp. zn. 6Cdo/152/2022 zo dňa 13.2.2025, ktoré bolo publikované v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu Slovenskej republiky a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky č. 3/2025 so znením právnej vety: „Bez konkretizácie splátky, pre ktorú prichádza zosplatnenie, nie je možné spoľahlivo určiť, či k uplatneniu práva došlo za splnenia preň zákonom určených podmienok (uplynutia oboch lehôt podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka v znení účinnom do 31. októbra 2024). Právny úkon nekonkretizujúci splátku je preto nedostatočne určitý, sankcionovaný neplatnosťou (podľa § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka)“.

31. Ako bolo uvedené vyššie, vzhľadom na to, že v zmluve o spotrebiteľskom úvere a zmluve o revolvingovom úvere zo dňa 26.11.2016, bolo dohodnuté splácanie poskytnutého úveru v pravidelných určených mesačných splátkach, bolo nevyhnutné, aby pri zosplatnení úveru právnym predchodcom žalobcu, boli dodržané ust. § 565 a ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. Z listinných dôkazov predložených v konaní však súd zistil, že vo výzve k splateniu celého úveru zo dňa 12.7.2021 (č.l. 74 spisu) nebola konkretizovaná splátka, pre ktorú malo dôjsť k zosplatneniu celého úveru, preto v danej veci nie je možné spoľahlivo určiť, či k uplatneniu práva došlo za splnenia preň zákonom určených podmienok (uplynutia oboch lehôt podľa ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka), preto tento právny úkon nekonkretizujúci splátku je nedostatočne určitý a v zmysle vyššie citovanej ustálenej judikatúry najvyššieho súdu, je sankcionovaný neplatnosťou podľa ust. § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka.

32. Žalovaná zároveň namietala, že jej výzva na zaplatenie dlžnej sumy zo dňa 12.7.2021 a výzva k splateniu celého dlhu zo dňa 30.8.2021 nebola doručená.

33. Žalobca preukazoval zaslanie predmetných výziev poštovým podacím hárkom. Podľa záverov Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vyjadrených v uznesení sp.zn. 6Cdo/41/2023 zo dňa 20.02.2025, podanie zásielky na prepravu podacím hárkom je bežnou formou odosielania poštových zásielok, automaticky však nepreukazuje aj doručenie zásielky adresátovi v prípade, ak sa takouto formou doručuje jednostranný hmotnoprávny úkon, ktorým je i predmetné zosplatenie úveru.

34. Ak má výzva veriteľa ako jednostranný právny úkon vyvolať vo vzťahu k dlžníkovi očakávané právne následky v podobe následného zosplatenia, musí byť dlžníkovi doručená rešpektujúc ust. § 45 ods. 1 Občianskeho zákonníka, čo v danom prípade splnené nebolo, nakoľko žalobca nepreukázal, že výzva sa dostala do dispozičnej sféry žalovaného spotrebiteľa, nakoľko nebola predložená poštová návratka osvedčujúca buď doručenie tejto zásielky, resp. jej vrátenie v dôsledku neprevzatia v odbernej lehote.

35. Za poštovú návratku osvedčujúcu doručenie (alebo vrátenie v dôsledku neprevzatia zásielky) nemožno považovať print screen zo stránky Slovenskej pošty - sledovanie zásielok, nakoľko pri obvyčajnom doručovaní (bez doručenky) je možné vykázať zásielku ako doručenú aj v prípade, ak sa do dispozičnej sféry adresáta nedostane.

36. V tejto súvislosti súd konštatuje, že žalobca nepreukázal v spore skutočnosť reálneho doručenia zásielky do dispozičnej sféry žalovanej a ak zákonom vyžadované písomnosti boli podané na poštovú prepravu, čo žalobca preukazoval priloženými poštovými podaciami hárkami, ani takýto postup nezodpovedá doručeniu hmotnoprávných úkonov podľa ust. § 45 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Ani z výpisu z aplikácie pošty o sledovaní zásielok (ktorý nie je potvrdením pošty o prevzatí zásielky jej adresátom) nemožno zistiť, komu vlastne táto bola vydaná; na účely preukázania, že písomné zásielky zo dňa 12.7.2021 a zo dňa 30.8.2021 došli žalovanej ako pri úkone neprítomnej osobe, môže slúžiť pritom buď doručka ako potvrdenie pošty o prevzatí zásielky adresátom, ktorú pošta ako doručovateľ v prípade doporučenej zásielky vydáva na požiadanie (vrátane internetovej poštovej služby „Doručenka“) alebo nedoručená zásielka vrátená odosielateľovi s vyznačením dôvodu jej nedoručiteľnosti doručovateľom.

37. Súd zastáva názor, že pokiaľ príslušná právna norma (ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka) stanovuje pre účinné zosplatenie zostatku úveru tiež podmienku, aby veriteľ upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva, pre naplnenie tejto podmienky nestačí zo strany veriteľa tvrdiť, že výzva pred zosplatením bola odoslaná na poštovú prepravu, ale súčasne naplnenie tejto zákonnej podmienky si vyžaduje zo strany veriteľa preukázanie, že výzva pred zosplatením bola dlžníkovi súčasne doručená (v zmysle tzv. teórie dôjdenia).

38. Režim doručovania hmotnoprávných úkonov vyplýva z ust. § 45 ods. 1 Občianskeho zákonníka, v zmysle ktorého zákonného ustanovenia prejav vôle pôsobí voči neprítomnej osobe od okamihu, keď k nej dôjde. V danom prípade sa jedná o tzv. teóriu dôjdenia. Účinnosť adresovaných jednostranných hmotnoprávných úkonov v režime Občianskeho zákonníka (do ktorého spadá tiež posudzovaná výzva pred zosplatením) predpokladá, že prejav vôle dôjde, resp. je doručený adresátovi, t.j. že sa dostane do sféry jeho dispozície - už týmto okamihom začína právny úkon pôsobiť voči druhej zmluvnej strane. Slovné spojenie „dostane do jeho dispozičnej sféry“ nemožno vykladať v zmysle procesnoprávných predpisov. Je ním potrebné rozumieť objektívnu možnosť neprítomnej osoby zoznámiť sa s jej adresovaným právnym úkonom. Právna teória i súdna prax takou možnosťou chápe nielen samotné prevzatie písomného hmotnoprávneho úkonu adresátom, ale i také prípady, kedy doručením listu či telegramu, obsahujúceho prejav vôle, do bydliska alebo sídla adresáta, či do jeho poštovej schránky, poprípade i hodením oznámenia do poštovej schránky o uložení takejto zásielky, nadobudol adresát hmotnoprávneho úkonu objektívnu príležitosť zoznámiť sa s obsahom zásielky. Pritom nie je nevyhnutné, aby sa adresát skutočne zoznamil s obsahom hmotnoprávneho úkonu, postačuje, že mal objektívnu možnosť spoznať jeho obsah. Teória dôjdenia vychádza z toho, že z hľadiska pôsobenia (perfektnosti) prejavu vôle nie je dôležitá skutočná vedomosť adresáta právného úkonu, pretože inak by adresát mohol účinkom prejavu vôle druhého účastníka zabrániť nepreberaním písomností. Dôjdením do sféry vplyvu príjemcu sa rozumie napr. vhodenie listu do schránky príjemcu alebo dôjdenie mailu na mailovú adresu príjemcu, ak príjemca dal zmluve najavo, že písomnosti možno posielat' aj elektronicky. Rozhodujúce je

objektívne hľadisko, t.j. ak sa preukáže, že adresát mal reálnu možnosť oboznámiť sa s prejavom vôle, nastávajú právne účinky jednostranného právneho úkonu obsahujúceho takýto prejav bez ohľadu na to, či sa s ním adresát skutočne oboznámil. Dôjdením prejavu vôle do dispozičnej sféry adresáta sa završuje proces účinného doručenia právneho úkonu a od tohto momentu je právny úkon pre konajúci subjekt záväzný a nemožno ho jednostranne odvolať (pozri uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 5Cdo/129/2010, tiež uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 3Cdo/43/2019, rozsudok Krajského súdu v Košiciach zo dňa 27.2.2025, sp.zn. 5CoCsp/6/2024).

39. Výzva pred zosplatnením, presnejšie upozornenie veriteľa adresované dlžníkovi o uplatnení práva na zosplatnenie zostatku úveru v zmysle ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, jednoznačne predstavuje jednostranný hmotnoprávny úkon, ktorého naplnenie závisí od toho, či tento prejav vôle sa dostal do dispozičnej sféry adresáta, t.j. dlžníka, a teda, či voči osobe, ktorej bol určený, súčasne pôsobí.

40. Z vyššie uvedeného možno vyvodiť, že pre naplnenie teórie dôjdenia síce na strane jednej postačuje reálna možnosť adresáta oboznámiť sa s prejavom vôle (nevyžaduje sa teda skutočné doručenie a prevzatie písomnosti zachytávajúcej právny úkon), avšak na strane druhej iba tvrdenie o tom, že predmetný hmotnoprávny úkon, v tomto prípade výzva pred zosplatnením podľa ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, bola odoslaná (čo preukazuje podací hárok) je bez výpovednej hodnoty k zhodnoteniu, či zásielka došla do sféry vplyvu príjemcu ako okolnosti relevantnej pre naplnenie ust. § 45 ods.1 Občianskeho zákonníka.

41. Na základe vyššie uvedeného súd uzatvára, že napriek existencii výzvy pred zosplatnením, žalobca nepreukázal, že predmetná výzva bola zároveň dlžníkovi doručená (v zmysle tzv. teórie dôjdenia), čím nebol dodržaný právnou normou vyžadovaný postup pred zosplatnením úveru podľa ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. Aj z tohto dôvodu súd nepovažoval za preukázané, že došlo k platnému predčasnému zosplatneniu úveru.

42. Podľa ust. § 216 ods. 1, ods. 2 Civilného sporového poriadku súd je viazaný žalobným návrhom žalobcu. Súd môže prekročiť žalobný návrh a prisúdiť viac, než čoho sa strany domáhajú, iba vtedy, ak určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu.

43. Podľa ust. § 140 ods. 2 Civilného sporového poriadku zmenou žaloby je i podstatná zmena alebo doplnenie rozhodujúcich skutočností tvrdených v žalobe.

44. Jednou z náležitostí žaloby je povinnosť žalobcu pravdivo a úplne opísať rozhodujúce skutočnosti, na základe ktorých si v konaní uplatňuje svoje právo a ktoré mu zakladajú tvrdený nárok voči žalovanému. Súd je predmetom sporu, a teda skutkovým základom uplatneného nároku uvedeným v žalobe, viazaný. „V súlade s autonómiou súkromnoprávných vzťahov súdy neposkytujú ochranu právnemu vzťahu, právu ani nároku na plnenie, o ochranu ktorého žalobca nežiadal“ (pozri Civilný sporový poriadok, Komentár, doc. JUDr. Marek Števec, PhD. a kolektív, str. 800).

45. Súd nie je v sporovom konaní oprávnený zaoberať sa iným právnym vzťahom, iným právom ani iným plnením čo do druhu a výšky, než aké boli vymedzené v žalobe a nemôže ani priznať iné plnenie ako to, ktoré bolo v petite žiadané. Súd teda nemôže žalobcovi prisúdiť niečo iné, než žiadal; povedané inak, súd musí rešpektovať predmet konania vymedzený žalobným návrhom. Vyplýva to jednak z dispozičného princípu sporového procesu ako aj z viazanosti súdu žalobným návrhom v zmysle ust. § 216 Civilného sporového poriadku. V kontexte uvedeného potom nie je možné priznať žalobcovi plnenie na základe iných, než v žalobe tvrdených skutkových okolností, keď Najvyšší súd Slovenskej republiky v rozhodnutí vydanom pod sp.zn. 4Cdo/85/2021 zo dňa 12.2.2024 konštatoval: „Vychádzajúc z vyššie opísaného procesného stavu dovolací súd dospel k záveru, že odvolací súd svojím postupom pri posudzovaní žalobou uplatneného nároku žalobkyne prekročil rámec ňou vymedzeného petitu, pretože jej priznal plnenie z iného skutkového základu, než aký bol vymedzený v žalobnom návrhu. Aj keď sa bezpochyby žalobkyňa domáhala priznania plnenia z rovnakej zmluvy, aká bola oboznámená prvoinštančným a odvolacím súdom, po skutkovej stránke v žalobe jasne tvrdila, že došlo k zosplatneniu poskytnutého úveru a v uvedenom smere produkovala k svojim tvrdeniam aj dôkazy. Súd prvej inštancie žalobe vyhovel, majúci za to, že k zosplatneniu úveru došlo, avšak odvolací súd bol naopak názoru, že zosplatnenie úveru je neplatné. Pokiaľ napriek uvedenému bez procesnej aktivity žalobkyne, ktorá sa na jediné pojednávanie nariadené odvolacím súdom nedostavila, tejto priznal

časť uplatneného nároku v spore (spolu s príslušenstvom), v ktorom nemohol prekročiť návrhy strán (§ 216 CSP), navyše s ochranou slabšej strany, ktorou bol žalovaný, porušil tým zásadu „ne ultra petitem“, čím porušil právo žalovaného na spravodlivý proces“.

46. Žalobca v žalobe uplatnený nárok vymedzil skutkovo tak, že uplatňuje nárok, ktorý vznikol v dôsledku zosplatnenia úveru, ku ktorému pristúpil pre neplnenie povinnosti dlžníka splácať splátky riadne a včas. Žalobca sa nedomáhal (iba) doposiaľ nezaplatených splatných splátok úveru, taktó žalobu skutkovo nevymedzil, takéto skutkové tvrdenia ako prostriedky procesného útoku nerealizoval a k takýmto tvrdeniam dôkazy neoznačil. Ak Civilný sporový poriadok pod zmenou žaloby rozumie aj podstatnú zmenu skutkových tvrdení alebo doplnenie rozhodujúcich skutočností (ust. § 140 Civilného sporového poriadku) a takýto návrh na zmenu žaloby podaný nebol, bez ohľadu na ust. § 294 Civilného sporového poriadku (zmena žaloby v spotrebiteľských veciach sa nepripúšťa, ak je žalovaným spotrebiteľ) o takomto, žalobcom skutkovo neuplatnenom nároku, súd pozitívne rozhodnúť nemohol, iba porušením zásady ne ultra petitem.

47. Vzhľadom na to, že súd nemôže rozhodnúť o inom nároku ako bol uplatnený v žalobe a vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru nepovažuje za preukázané, žalobu v celom rozsahu zamietol.

48. Pre úplnosť súd uvádza, že strany sporu po vrátení veci odvolacím súdom boli vyzvané k predloženiu a označeniu ďalších prostriedkov procesného útoku resp. procesnej obrany, a to dňa 18.3.2025 spolu s predvolaním na pojednávanie, ktoré sa malo uskutočniť dňa 3.6.2025.

49. Žalobca sa vyjadril vo veci podaním zo dňa 9.4.2025, ktoré bolo doručené zástupcovi žalovanej dňa 27.4.2025, žalovaná zostala napriek výzve súdu nečinná.

50. Až po meritórnom rozhodnutí súdu na pojednávaní dňa 18.11.2025 bolo súdu do spisu doručené podanie žalovanej zo dňa 17.11.2025, s ktorým sa tak súd prvej inštancie pred svojím rozhodnutím vo veci nemohol oboznámiť, a preto ani pri svojom rozhodovaní už nereflektoval na procesnú obranu žalovanej prednesenú v tomto podaní.

51. Podľa ust. § 255 ods. 1 a ods. 2 Civilného sporového poriadku súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

52. Podľa ust. § 262 ods. 1 a ods. 2 Civilného sporového poriadku o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie v lehote do 60 dní po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

53. Podľa ust. § 251 Civilného sporového poriadku trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

54. Výrok o trovách konania vo vzťahu medzi žalobcom a žalovaným sa opiera o ust. § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku, podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

55. Vzhľadom k uvedenému súd o náhrade trov konania rozhodol v zmysle ust. § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku a plne úspešnej žalovanej priznal voči neúspešnému žalobcovi nárok na náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania v rozsahu 100%, o výške ktorých bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na tunajší súd v troch písomných vyhotoveniach.

Podľa ust. § 359 Civilného sporového poriadku odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Podľa ust. § 363 Civilného sporového poriadku sa v odvolaní popri všeobecných náležitostiach podania (ust. § 127 ods. 1 a ods. 2 Civilného sporového poriadku) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa ust. § 364 Civilného sporového poriadku rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa ust. § 365 ods. 1 Civilného sporového poriadku odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ust. § 365 ods. 2 Civilného sporového poriadku odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa ust. § 365 ods. 3 Civilného sporového poriadku odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa ust. § 366 Civilného sporového poriadku prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak žalovaný nesplní povinnosť uloženú týmto rozsudkom, môže žalobca podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku (zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti).